

[Pia Christmas-Møller]

ret afgørende at vide, om alle kommuner, som bare etablerer et socialt koordinationsudvalg, har ret til at få imødekommet deres ansøgning, eller om der er et loft eller andre kriterier indlagt. Det synes jeg er vigtigt for behandlingen af denne sag.

Jeg noterede, at ministeren sagde om forslaget:

»... hvis jeg skulle være så heldig at få det vedtaget...«

Ministeren er måske ikke helt klar over det, men ministeren har jo et flertal bag sig i og med, at hun repræsenterer en flertalsregering. Alligevel er der vel et eller andet sted et ønske hos alle om, at Folketinget også i en sådan situation bliver behandlet anstændigt. Et andet parti – jeg tror, det var SF – nævnte, at der er 17 dage til at behandle dette store og vanskelige forslag; så er det ærlig talt ikke for meget forlangt, at vi får svar på bare nogle få af de spørgsmål, vi stiller her under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg fik heller ikke svar på nogen af de spørgsmål, jeg stillede. Det ene var det samme, som fru Pia Christmas-Møller stillede: Hvor mange kommuner taler vi om i det her spil? Er det kun nogle forsøg ligesom under frikommuneforsøget, hvor der var to kommuner? Kan man sige, at man har lagt kompetencen ud til kommunerne, hvis man finder to mindre kommuner og siger, at så er det nok? Vi bliver nødt til at vide, hvad det er, vi forholder os til, når vi taler om, at der er nogle kommuner, der skal med i ordningen.

Jeg har nemlig også et Danmarkskort, og det spørgsmål, jeg stillede, var: Hvor i landet forestiller man sig det skal være? Er det hele landet, det drejer sig om, eller hvor?

Jeg fik heller ikke svar på, hvad man i grunden havde tænkt sig at gøre ved revaliderings- og pensionsnævnene på kort sigt, hvis det lykkes at få flere kommuner end to til at gå med i nogle forsøg. De får jo overskud af tid. Det kan da ikke passe, at der skal være en overkapacitet af medarbejdere dér, samtidig med at vi udvider årsværket i Den Sociale Ankestyrelse. Kommer det ikke til på kort sigt at gå lige op, og hvad har man tænkt sig på længere sigt?

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er to ting, jeg gerne vil henholdsvis sige og måske spørge om.

Der er 352.000 arbejdsløse i dette land. Kommunerne skal finde beskæftigelse til ca. 50.000-60.000 kontanthjælpsmodtagere, og så står vi her og snakker om, at folk på pension skal udnytte deres resterhvervsevne. Jamen hvor i alverden skal de få mulighederne fra til at udnytte den restevne? Jobbene er der jo ikke. Det, der sker – skal jeg hilse og sige fra mange, der har ringet til mig – er, at nu sidder førtidspensionisterne og ryster derhjemme for, hvad det her betyder: Vil de nu tage pensionen fra mig? Skal jeg nu tvinges ud i noget arbejde, som jeg ikke kan bestride – for jeg er jo invaliddespensionist – med fare for, at man skærer i min pension? Og den dag, hvor der eventuelt ikke er mere arbejde, er det jo sådan for pensionister, der er pensioneret af den ene eller anden eller tredje grund, at man ikke både kan få en social pension og være arbejdsløshedsforsikret. Det vil sige, at man kan risikere at få taget af pensionen og ikke kunne forsikre sig for den resterhvervsevne, man eventuelt kan tjene lidt kroner på, hvis det overhovedet lader sig gøre at få et arbejde.

Jeg synes, vi skal tænke os meget om på disse områder. Jeg synes, man bliver nødt til at inddrage arbejdsministeren, hvis man virkelig skal gå videre ad den vej, hvor jeg ellers hører, at mange diskussioner i socialpolitiske kredse går på, at vi nu skal til at gå væk fra resterhvervsevnebegrebet, for det har ingen værdi i en arbejdsløshedsperiode.

Det andet, jeg ville sige, er, at det bliver sagt af flere ordførere og også af ministeren, at de erfaringer, man har, er gode. Det håber jeg da at man kan dokumentere over for udvalget, for jeg har ikke hørt et eneste sted fra, at erfaringerne med det forsøg, der foregår i øjeblikket, er gode. Men det er jo også, fordi jeg får opringtongerne fra de pensionister, som har fået afslag.

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg gerne sige, at når jeg taler om at få lovforslaget vedtaget, og gør det så beskedent, som jeg gjorde, så er det, fordi det er vigtigt for mig, at der er så stort et flertal som overhovedet muligt bag den